

מועד קטן יז

עניין: כהן גדול כל השנה כרגל

שם משמואל לקוטים פרשת בהעלותך

ע"כ באו הנשיאים בעצה אחת להוסיף אז בקרבנות ולעשות חנוכה למען יהיו כלים יותר גדולים להכיל בהם את האהבה רבה רשפי אש שלהבתי' הבושרת בלבב כל ישראל, וזה עצמו ענין החנוכה בבית המקדש. וי"ל שלכן לא קצבה אותה התורה בתחילה עד שבאמת נסתפק משה אם לקבל עד שנאמר לו מפי המקום לקבל, משום שבזה לא שייך גדר וגבול, שהרי הכל תלוי בכמות ואיכות האהבה, וע"כ לא הוזהר חנוכה המשכן לחנוכה הבית, מה גם שבבנין העתיד תהי' החנוכה באופן אחר לגמרי, והכל מטעם זה: אך אהרן בענותנותו היתרה לא הרגיש בעצמו באותו יום תוספת אהבה לעומת שאר הימים, ע"כ לא הקריב לחנוכה מאומה, ובעבור זה חלשה דעתו. אבל באמת הטעם שלא הרגיש באותו יום תוספת אהבה לא מחמת גרעון נפשו חלילה, אדרבה זה הי' מצד מעלתו שגם בכל יום ויום היתה עבודתו בתוספת מעלה לעומת היום שעבר כמו שהתחיל מחדש, ובכל יום ויום היתה אצלו כחדשה והיתה עבודתו חביבה עליו כל שעה כשעה ראשונה, וע"כ המצוות התמידיות שלו היו מספיקין להיות כלים גם להתחלה, שהרי לעולם כל יום ויום הי' אצלו כהתחלה, ובאמת זוהי מעלת כה"ג שאמרו ז"ל (מו"ק י"ד:) שבכל יום ויום אצלו כרגל, וע"כ תמצא שכ"ג מקריב חביתין בכל יום ויום כמו הדיוט ביום חינוכו:

ונראה עפ"י דברי הרמב"ן ז"ל בשיה"ש בפסוק אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ שאם באה בלב האדם אהבת הש"י ימהר לעשות מצוות ולהניח האהבה בחפץ של מצוה, עכת"ד. ובטעמו של דבר נראה לומר דכל עוד שאין האהבה מונחת בחפץ של מצוה יש לחוש שלא ישתרבו ממנה חלילה אהבות חיצוניות ויפול בנופלים חלילה, והדברים עתיקים. וזה עצמו שכתב הרמב"ן בספר האמונה והבטחון שקרא על זה לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא, וד"ל. וזהו ששיער בחכמתו יתברך תרי"ג המצוות שיהיו כלים לאהבה הבושרת בלב עמו ישראל אליו יתברך, הקטן לפי קטנו והגדול לפי גדלו בתוספת זהירות באותן מצוה עצמה. והנה ידוע שאין האהבה בכל העתים שוה, וע"כ גם המצוות והקרבנות אינם שווים בכל העתים, ויש מצוות שהזמן גרמא, ושיער בחכמתו יתברך שלאהבה התמידית מספיקין להיות כלים המצוות התמידיות וקרובן התמידה, וביום השבת נתגדלה ונתוספה האהבה נצרך עוד למוסף שבת, וכן בר"ת, וכן במועדות, נצרכו קרבנות המוספין, שיהיו כלים לעומת תוספת האהבה שבזמנים האלו:

אך הנה ידוע שבטבע האדם בעת ההתחלה האהבה יותר גדולה מאשר לאחר זמן שנתרגל בה, ובהקמת המשכן מפורש (ויקרא ט' כ"ד) וירא העם וירונו ויפלו על פניהם,